

46 Ze kwamen in Jericho. Toen hij met zijn leerlingen en gevolgd door een grote menigte weer uit Jericho vertrok, zat daar een blinde bedelaar langs de weg, een zekere Bartimeüs, de zoon van Timeüs.

47 Toen hij hoorde dat Jezus uit Nazaret voorbijkwam, begon hij te schreeuwen: 'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!'

48 De omstanders snauwden hem toe dat hij zijn mond moest houden, maar hij schreeuwde des te harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!'

49 Jezus bleef staan en zei: 'Roep hem.' Ze riepen de blinde en zeiden tegen hem: 'Houd moed, sta op, hij roept u.'

50 Hij gooide zijn mantel af, sprong op en ging naar Jezus.

51 Jezus vroeg hem: 'Wat wilt u dat ik voor u doe?' De blinde antwoordde: 'Rabboeni, zorg dat ik weer kan zien.'

52 Jezus zei tegen hem: 'Ga heen, uw geloof heeft u gered.' En meteen kon hij weer zien en hij volgde hem op zijn weg.

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Op blinde mensen moet je je niet verkijken!

Want een blinde kan vaak veel, behalve zien.

Zo was er een blinde pianist, heel begaafd - Jules de Corte.

Ik was ooit een fan van de blinde popzanger Stevie Wonder en nog van de blinde operazanger Andreas Bocelli.

Ik denk aan de blinde dichter, die heel veel kerkliederen heeft gemaakt: Jan Wit.

Die zei eens toen hij met een groot brailleliedboek in delen op een podium verscheen: in feite is dit een klein boekje. U moet dus niet afgaan op wat u ziet!

Ik heb een blind iemand gekend, die schitterend piano en orgel spelen, ja, hij kon zelfs zittend naast je in de auto, je feilloos van Brabant naar Utrecht loodsen.

Ik hoorde zelfs van doofblinden die graag buitenlandse reizen maken: daar ruikt en voelt alles zo anders.

Het is de blinde predikant Lex Grandia geweest die zich goed verplaatsen in bijbelverhalen waarin blinden voorkomen zoals hier bij Bar-Timeus, letterlijk zoon van Timeus.

Timeus doet denken aan Semei uit het Oude Testament die ooit David vervloekte.

Alsof de zoon, de nazaat van hem de zoon van David gaat zegenen.

Nu was blind-zijn in de tijd geen pretje.

Het enige wat blinden konden doen was bedelen.

Deze blinde "zit" en moet door anderen op allerlei dingen gewezen worden.

Maar wat blinden wel gemeen hebben is dat ze een scherp gehoor hebben voor wat er zich in hun omgeving afspeelt.

"Het is mistig", zei een blinde eens tegen mij en ik antwoordde: "inderdaad", maar toen ik vroeg hoe hij dat wist zei hij: ik kan dat horen, zoals hij ook kon horen hoe hoog het graan op het land stond zittend achterop een tandem met zijn vrouw.

Blinden kunnen horen wat er aan de hand is. Zo ook deze blinde Bartimeus.

Hij zat daar langs de weg bij Jericho toen Jezus de stad verliet.

Jericho is de stad gebouwd op het laagste punt van de wereld.

Misschien zegt dat iets over de situatie van deze blinde: zijn leven is een dieptepunt.

En dan hoort hij (via mensen) dat Jezus van Nazaret voorbijkwam.

Hij zal dat eerst hebben moeten vragen

Want blinden moeten alles vragen, wat anderen onmiddellijk kunnen zien.

Mensen die zien varen blind op hun ogen, ze weten van kleuren en aantallen, van emoties, we lezen wie de organist is, de dominee is, maar een blinde moet vaak vragen.

En dan krijgt deze blinde antwoord: Jezus uit Nazaret.

Misschien zal iemand er bij hebben gezegd: Nazaret, daar komt niet veel goeds vandaan...de achterbuurt van Israël, ze zijn daar niet zo goedgeefs.

Maar Bartimeus weet beter, Jezus is die man die redt, geneest.

Dat zou de Messias toch doen, de zoon van David?

Zou deze Jezus dan misschien toch....

Hij ziet meer dan we denken, ziet meer in Jezus dan al die anderen.

En voor je het weet komen de hoge woorden eruit en zet hij het op een schreeuwen:

'Zoon van David, Jezus, heb medelijden met mij!

Hij roept dus niet: kijk eens hoe zielig ik ben.

Blinde mensen vinden het heel erg als hun omgeving hen alleen maar zielig vindt.

Want dan hebben ze het gevoel dat ze op hun gebrek worden aangekeken en niet op hun mogelijkheden en dat vernedert je.

Bartimeus roept om medelijden, ontferming, bewogenheid, om iemand die niet boven je gaat staan en zegt: ach zielepoot, maar naast je, om iemand die jou ziet.

En hij laat zich de mond niet snoeren als mensen hem dat willen beletten, nee, hij schreeuwt dan des te harder: "zoon van David! Heb medelijden met mij"

Hoe blind hij is, hij ziet iets in Jezus.

Misschien mogen wij ons nu herkennen in deze blinde Bartimeus.

Want wij zitten hier in de kerk en soms zien we ook geen hand voor ogen, door alles wat we horen, zien en meemaken.

De een heeft met ziekte te kampen, de ander met een verlies, weer een ander mislukt op school of op zijn werk, heeft zorgen voor de toekomst, de kinderen, relaties, of wordt verblind door al het nieuws, pijnlijke maatregelen

We zijn in zekere zin die blinde Bartimeus. Ook nog in een ander opzicht.

Wij zien Jezus ook niet echt, we hebben van Hem gehoord, de verhalen over Hem vernomen, van jongs af aan.

We zijn hier omdat een naam vernomen is: Jezus, de zoon van David, de beloofde Messias. Wij zien iets in Jezus.

Ook die mensen rond Bartimeus die hem willen beletten te roepen zijn voor ons herkenbaar.

Zijn er ook vandaag geen stemmen, die ons toeroepen dat je niet goed bij je hoofd bent, dat het niet voor jou is.

En toch, als Bartimeus blijven we tegen alles in roepen om God, om Jezus Christus, omdat we geloven, dat God zich in Hem ontfermt over ons en ons ziet, niet aan ons voorbijloopt.

Er is een meisje geboren op 2809 in een wereld waarin je soms geen hand voor ogen ziet.

Een wereld die soms lijkt op een schilderij van Pieter Breugel waar je zes blinden ziet tasten in het donker.

Het kleine meisje is gedoopt en dopen is letterlijk diepgaan, ondergedompeld worden.

Symbolisch voltrok zich aan haar wat we allen meemaken: het spoelt over je heen, al die blindmakende machten en krachten.

Maar gelukkig, temidden van dat alles klonk en klinkt een Naam: Jezus Jezus, de zoon van David.

Jezus bleef staan, lezen we, als een rots in de branding, opstanding.

Hij heeft aandacht voor die ene.

Hij zet de optocht stil, bedwingt de chaos en dat doet Hij nog steeds.

Jezus vraagt dan de omstanders of zij de blinde willen roepen.

Daar geeft de blinde dan ook direct gehoor aan.

Heel verrassend is dan, dat Jezus hem vraagt: wat wilt u dat ik voor u doe?

Iedereen denkt: die man wil toch zien....

Ik weet nog goed dat ik in mijn eerste gemeente op bezoek ging bij een blinde man van ongeveer 70 jaar. Vanaf zijn geboorte blind.

Ik ging met lood in mijn schoenen, want ik had nog nooit een blinde ontmoet en ik dacht: hij zal wel grote problemen hebben met het feit dat hij niets ziet en wat moet ik dan zeggen.

Dus ik zei onbeholpen: U heeft het vast heel moeilijk en zult graag willen zien.

Weet u wat hij zei: ben je gek, ik zou me geen raad weten. Doodeng om te zien.

Immers, mijn leven zou totaal veranderen, want mijn levenspatroon is zo ingesteld op het niet zien.

Mijn ogen gingen toen open voor de pastorale instelling van Jezus: wat wil je?

Geen domme vraag, wijze vraag. Want het is niet vanzelfsprekend!

En ik kreeg ook oog voor het moedige verlangen van die blinde: Rabboeni, zorg dat ik weer kan zien. Ook dat is niet vanzelfsprekend.

Dopen doe je niet zomaar als een versiering bij de geboorte.

Nee, we vragen altijd: wat wil je ermee, waarom?

En het is echt heel moedig als ouders zeggen: wij willen dat ons kind leert zien wie God is, wie Jezus is en de weg ontdekken die Hij is en wijst.

En moedig is het als ze later hun doop beamen en belijdenis doen.

Rabboeni, zorg dat ik weer kan zien. En meteen kon hij weer zien.

Dat zien van Bartimeus is meer dan kijken, het heeft te maken met omhoogzien, met inzicht, doorzicht en uitzicht krijgen.

In het sprookje 'de kleine prins' van A. De St Exupery bezoekt een buitenaards mannetje onze planeet en zegt: de meeste mensen zien alleen wat voor ogen is, maar alleen met het hart kan je echt zien.

Wie gelooft leert zien met het hart.

Dan krijg je ook inzicht in de weg van Jezus, die een weg naar Jeruzalem is, een weg van lijden, sterven, maar verkijk je niet.. ook van de opstanding.

Als je dat ziet komt alles van het leven en van de wereld in een heel ander licht te staan, het licht van de verlossing. Alles wacht op zijn bestemming.

Dopen werd in de vroege kerk dan ook de opening van de ogen genoemd, verlichting.

Je keerde ja af van de dood en je wendde je naar het leven.

Je gaat zien dat God voor verrassingen kan zorgen.

Dat Hij iets nieuws gaat beginnen waar mensen het niet meer voor mogelijk hielden.

Dat er vrede wordt gesticht, verzoening plaatsvindt, dat mensen die op dood spoor zijn weer leven vinden.

Dat zegt ons het verhaal van Bartimeus.

Er zijn mensen die hun ogen hebben en die ook gebruiken, maar ze zien niet.

Ze bekijken alles wat Jezus zegt in zijn woorden en doet door zijn handen, maar het komt niet bij hen op om meer te zien, om in te zien, dat Jezus van God is.

Ze lezen de krant en ze horen het nieuws en zeggen: het wordt toch nooit wat.

Als je kijkt met je twee ogen, zie je nog niet alles.

Je kan zelfs ziende blind zijn.

Daarom: wees gedoopt in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.

Je leven staat dan op Naam.

En je leert kijken met je hart.

Amen